

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Preislerem Ph.D. ve věci žalobce: **AB 5 B.V.**, se sídlem Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, zastoupený Mgr. Vladimírem Šteklem, se sídlem Antonína Slavíka 1313/7, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Martin S** [redacted], narozený dne [redacted], bytem [redacted], zastoupený Mgr. Hanou Audyovou, advokátem se sídlem Jungmannova 685/8, Jablonec nad Nisou, o zaplacení částky **68 665,01 Kč s příslušenstvím,**

t a k t o :

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhá po žalovaném zaplacení částky 68 665,01 Kč a úroku 26,64 % ročně z částky 36 530,72 Kč od 8.11.2014 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 11977,90 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Hany Audyové, advokáta se sídlem v Jablonci nad Nisou.

Odůvodnění:

Žalobce se domáhal, aby soud uložil žalovanému zaplatit mu částku 68 665,01 Kč a úroku 26,64 % ročně z částky 36 530,72 Kč od 8.11.2014 do zaplacení.

Žalobce tvrdil, že Home Credit a.s. (dále označený jako předchozí věřitel nebo poskytovatel úvěru) na něj postoupil pohledávku, která je předmětem tohoto řízení. Právní

předchůdce předchozího věřitel Home Credit Finance a.s. uzavřel na základě žádosti žalovaného ze dne 25.8.2003 smlouvu o poskytnutí revolvingového úvěru č. 5308067167 s možností průběžného čerpání do výše limitu 30000,- Kč, který byl následně zvýšen na částku 70000,- Kč. Na základě této smlouvy čerpal žalovaný úvěr. Součástí smlouvy byly i obchodní podmínky poskytovatele úvěru, na něž smlouva odkazovala. Žalovaný měl úvěr splácet v pravidelných splátkách dle smluvních podmínek a platit úrok. Úrok byl sjednán ve výši 26,64 % ročně. Žalovaný poskytnutý úvěr nesplácel, a proto věřitel využil oprávnění sjednaného v obchodních podmínkách a vyzval žalovaného k splacení celého úvěru včetně ostatních plateb dne 24.3.2010.

Žalovaný se žalobou nesouhlasil. Namítal nedostatek aktivní legitimace žalobce, způsob uzavření smlouvy, která odkazuje na úvěrové podmínky a sazebník, které jsou psány malým, pro žalovaného nečitelným písmem. Konečně žalovaný namítal i promlčení pohledávky, neboť má za to, že jde o spotřebitelský vztah, délka promlčecí lhůty je tak 3 roky a vzhledem ke splatnosti pohledávky marně uplynula. Dle žalovaného je dluh promlčený i v případě, kdy by se uplatnila promlčecí lhůta čtyřletá.

Právní existence žalobce byla prokázána výpisem z obchodního rejstříku č. 34192873. Skutečnost, že Home Credit a.s. je právní nástupce předchozího věřitele pak prokazuje zápis v obchodním rejstříku pro tuto společnost.

Tvrzení žalobce o nabytí pohledávky postoupením bylo prokázáno dopisem ze dne 2.1.2013 adresovaným žalovanému. Z něj bylo zjištěno, že předchozí věřitel, zastoupen advokátem, oznámil dlužníkovi postoupení pohledávky. Zmocnění oznamovat postoupení advokátem žalobce rovněž doložil plnou mocí ze dne 20.1.2012.

Proto soud další návrhy na provedení důkazu seznamem postupovaných pohledávek soud zamítl, neboť by byl nadbytečný, navíc, pokud žalobce nechtěl k seznamu předložit vlastní smlouvu o postoupení pohledávek, tak seznam sám o sobě nic neprokazuje.

Z listiny ze dne 25.8.2003 bylo zjištěno, že žalovaný se na formuláři poskytovatele úvěru obrátil na něj s návrhem na uzavření smlouvy o revolvingovém úvěru ve výši 30000,- Kč. Součástí formuláře je i doložka o začlenění obchodních podmínek poskytovatele úvěru do smlouvy. Výše úroku byla stanovena pouze sazbou odchylky -0,39 % od základní úrokové sazby. Úvěr měl být splácen v pravidelných splátkách.

Ohledně sjednání sazby úroku žalobce odkazoval na obchodní podmínky. O výši sazby byl žalovaný informován v dopise, který mu byl zaslán. Potvrzením o zaslání ale žalobce nedisponuje. Ohledně toho, zda byl žalovaný při uzavření smlouvy seznámen se sazbou úroku a zda mu byl sazebník znám, žalobce uvedl, že smlouva obsahuje odkaz na obchodní podmínky a žádné další potvrzení o tom, že by byl se sazbou seznámen žalobce nemá.

Z obchodních podmínek bylo zjištěno, že konkrétní výši sazby neobsahují, je v nich pouze uvedeno, že se žalovaný zavazuje zaplatit úrok. Žalobce ani po poučení jiné důkazy než obchodní podmínky neoznačil.

Z žádosti o změnu výš úvěrového rámce ze dne 15.2.2006 o 10000,- Kč, 20.1.2008 o 20000,- Kč a 20.5.2008 o 10000,- Kč bylo zjištěno, že žalovaný žádal zvýšení úvěrového rámce. Se zvýšením úvěrového rámce z 40000,- Kč na 60000,- Kč a z 60000,- Kč na 70000,- Kč žalobce souhlasil, což vyplývá z protokolu k žádosti o změnu úvěrového rámce.

Celková bilance dluhu je doložena splátkovým kalendářem. Nelze z něj však mít za prokázané, že žalovanému byl úvěr poskytnut. V tomto soud vycházel z tvrzení žalovaného, který uvedl, že čerpání úvěru nespornuje.

Dopisem ze dne 24.3.2010 poskytovatel úvěru vyzval žalovaného k neprodlenému vyrovnání veškerých pohledávek s tím, že celý úvěr je ihned splatný.

Zaslání dopisu dne 26.3.2010 žalovanému dokládá podací arch.

Předložené obchodní podmínky obsahují ujednání o tom, že poskytovatel úvěru může požadovat při prodlení se splátkami zaplacení celého dluhu. Skutečnost, že předložené obchodní podmínky se staly součástí smlouvy, nebyla zpochybněna.

Po provedeném dokazování a zhodnocení provedených důkazů soud učinil následující skutkový a právní závěr.

Vzhledem k § 3028 zákona č. 89/2012 Sb. se věc posuzuje podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen OZ) a zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen ObchZ), oba ve znění účinném do 31. 12. 2013, neboť jde o práva a povinnosti vzniklé před 1. 1. 2014.

Na žalobce byla postoupena vymáhaná pohledávka /§ 524 odst. 1 OZ/. Žalovanému bylo postoupení pohledávky předchozím věřitelem oznámeno (§ 524 odst. 1, § 526 OZ). Tím bylo založeno oprávnění žalobce vymáhat v soudním řízení postoupenou pohledávku (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9.12.2009 sp. zn. 31 Cdo 1328/2007).

Mezi žalovaným a poskytovatelem úvěru byla na základě přijetí návrhu žalovaného a poskytnutí úvěru poskytovatelem úvěru uzavřena smlouva o úvěru (§ 275 odst. 4 ObchZ). Výše úroku nebyla přímo sjednána ve smlouvě. Ze smlouvy vyplývá pouze závazek k placení úroku, jehož výši stanovuje poskytovatel úvěru. Žalovaný měl úvěr hradit ve splátkách a zaplatit za něj sjednaný úrok. Na základě včeleňovací doložky ve smlouvě se její součástí staly i obchodní podmínky poskytovatele úvěru (§ 273 odst. 1 ObchZ).

Žalovaný vnesl námitku promlčení.

Žalobce využil oprávnění ve smlouvě a dopisem ze dne 24.3.2010 vyzval žalovaného k neprodlenému vyrovnání veškerých pohledávek s tím, že celý úvěr je ihned splatný. Dopis byl žalovanému zaslán poštou dne 26.3.2010.

Protože jde o poskytnutí úvěru, řídí se věc podle § 261 odst. 3 ObchZ obchodním zákoníkem. Ze smlouvy o úvěru má dlužník povinnost poskytnutý úvěr vrátit a platit z poskytnutého úvěru úroky (§ 497, § 502 odst. 1 ObchZ). Vrácení úvěru bylo sjednáno ve splátkách.

Podle § 392 odst. 2 ObchZ u práva na dílčí plnění běží promlčecí doba pro každé dílčí plnění samostatně. Stane-li se pro nesplnění některého dílčího závazku splatný závazek celý, běží promlčecí doba od doby splatnosti nesplněného závazku.

Podle § 397 ObchZ nestanoví-li zákon pro jednotlivá práva jinak, činí promlčecí doba čtyři roky.

Okamžikem zesplatnění celého dluhu nastaly účinky dle § 392 odst. 2 věta druhá ObchZ (k tomu srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28.1.2011 sp. zn. 33 Cdo 3150/2008, ze dne 2.12.2009 sp. zn. 32 Cdo 3762/2007, ze dne 25.11.2009 sp. zn. 29 Cdo

1190/2009, ze dne 9.2.2010 sp. zn. 33 Cdo 113/2008) a dnem následujícím po dojití zásilky odeslané dne 26.3.2010 začala plynout 4-letá promlčecí doba. Od 29.3.2010 (27.3.2010 byla sobota) tak promlčecí doba uplynula dne 29.3.2014. Žaloba byla podána dne 13.11.2014. K stavění ani přetržení promlčecí lhůty nedošlo a nelze mít ani za to, že by žalovaný dluh uznal (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24.2.2009 sp. zn. 23 Cdo 4777/2008). Žaloba proto byla podána po uplynutí promlčecí lhůty a za situace, kdy žalovaný vznesl námitku promlčení, jí nebylo možné vyhovět (§ 388 odst. 1 ObchZ).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť žalovaný měl ve věci plný úspěch a má tak nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení vůči žalovanému. Žalovanému náleží odměna za zastupování, jelikož byl zastoupen advokátem. Odměna byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen AT), podle tarifní hodnoty dle § 8 odst. 1 AT byla určena sazba mimosmluvní odměny. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby po podání návrhu činí dle § 7 AT 2580,- Kč. Za jeden úkon právní služby zástupci dále náleží paušální částka náhrady hotových výdajů. Paušální částka náhrady hotových výdajů za jeden úkon právní služby poskytnutý po podání návrhu činí dle § 13 odst. 3 AT 300,- Kč. Zástupce poskytl celkem 4 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 AT s příslušnou sazbou odměny v plné výši (převzetí a příprava zastoupení, replika, vyjádření k replice, účast na jednání). Studium spisu není samostatným úkonem právní služby, neboť je zahrnuto pod převzetí věci a příprava zastoupení, a proto za něj odměna nemohla být přiznána.

Vzhledem k tomu, že zástupci v souvislosti s poskytnutím právní služby vznikly cestovní výdeje, náleží mu podle § 13 odst. 4 AT jejich náhrada a podle § 14 odst. 1 písm. a) AT náhrada za promeškaný čas cestou ze sídla zástupce do místa poskytování právní služby.

Ujetá vzdálenost: 42 km (ověřeno dle www.mapy.cz).

Náhrada cestovních výdajů se skládá ze základní náhrady za 1 km jízdy podle § 157 odst. 4 písm. b) zákoníku práce. Tato náhrada za 1 km činí podle vyhlášky č. 328/2014 Sb. 3,70 Kč na 1 km.

A dále se skládá z náhrady za pohonné hmoty podle § 158 odst. 2, odst. 3 zákoníku práce určené násobkem ceny pohonné hmoty a množství spotřebované pohonné hmoty. Výše ceny za 1 litr pohonné hmoty činí podle vyhlášky č. 328/2014 Sb. 35,90 Kč pro palivo benzín 95.

Spotřeba vozidla činí 6,8 l/100 km (metodika ES 1999/100).

Náhrada za promeškaný čas činí podle § 14 odst. 3 AT 100,- Kč za každou započatou půlhodinu. Počet započatých půlhodin 1. Obvyklý čas na trase činí 16 min. jedním směrem a žádné okolnosti, které by zapříčinily zpoždění, nebyly tvrzeny ani zjištěny.

Celkem tedy žalovanému náleží náhrada nákladů ve výši uvedené ve výroku. Protože byl účastník, jemuž náleží náhrada nákladů řízení, zastoupen advokátem, bylo uloženo zaplatit tuto náhradu k rukám tohoto zástupce (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomu tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci prostřednictvím nadepsaného soudu.

Nebude-li uložená povinnost splněna dobrovolně, lze se domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

V Liberci dne 23. července 2015

Za správnost vyhotovení:

Zuzana Kotyzová

JUDr. Pavel Preisler Ph.D., v.r.

samosoudce